

BORSSZEM JANKÓ

Ha kérdik hol vagyok :
Mondjad, hogy rah vagyok.

A berlini zsendárházba',
Térdig vasba' vagyok.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

San-Remo.

Ásva már a szegény német kronprincz sirja,
Furják, faragcsálják *Hohenzollern* fiát.
O! — hol egy *Molière*, ki méltán megírja
Ezt a szivfacsarón bolond komédiát?

Szegény, nemes herczeg! — majd lelkét kiadja,
Ugy köhög; a világ fájva fülel rája.
De tulharsog rajta a doktorok hadja,
A hívságos bölcsek hitvány disputája.

Mint mikor egy holló másik szemét vágja
Künn a falu gyepén, hol egy ló elesett —
Marakosznak rajta: nincs-e, van-e rákja? —
Csak abban egyeznek: »érdekes az eset.«

Ha van, ha nincs rákja, meg kell neki halni, —
Erre már a bölcsek szót sem vesztegetnek.
Az a fő, kinek volt tudománya talmi:
Az angol doktornak, vagy a németeknek?

Ó, a sápadt halál egyformán kopogtat
Szegények hajlékán s a királyi váron!
El nem kerülheti azt a végső rosztat
Se király, se koldus, — senki semmi áron.

Meghalni — közös sors. Nem ez a legszörnyebb.
Roszabb: doktoroknak martaléka lenni;
A kórággy fölé mind bölcs pofával görnyed,
S mindnek tudománya egy szörnyű nagy semmi.

Wörthnél, Gravelottenál, mikor előnyomult
Hadtested — s a zöld rét a vértől pirula,
Jobb lett volna ott egy gall puskás doktorul,
Gyógyszerül érez csöbül egy ólom pilula.

Míg a marakvó had téged holtra ápol,
Mi szorongva várjuk szörnyű bajod végét.
Ráktól, doktoroktól s egyéb nyavalyától
Mentsen isten minden fejedelmi géjét!

A beteg trónörökös.

— A »B. J.« sajtó külön gégászati szaktudósától. —

San-Remo (febr. 20.) *Dr. Bergmann* tanár ma reggel 9 óra 10 perczkor kijelentette, hogy a legujabb görcsövi vizsgálatok alapján számárnak nyilváníthatja *dr. Mackenziét*. A trónörökös állapota komoly aggodalmakra ad okot.

San-Remo (febr. 21.) A ma déli orvosi tanácskozás után *dr. Howell* megboxolta *dr. Bramant*, *dr. Krause* pedig a hasára lépett *dr. Mackenziének*, minek hallatára *dr. Schmidt* kijelentette, hogy teljesen igaza volt *dr. Störknek*, midőn tudatlan vizilónak nevezte *dr. Schradert*, aki már rég készül nyilvánosan lerántani *dr. Schröttert*. A trónörökös állapota a lehető legnyugtalanitóbb.

San-Remo (febr. 22.) *Virchow* az ide érkezett jelentésében igazat ad *dr. Mackenziének*, minek következtében *dr. Schmidt*, a *Villa Zirio* kertjének egy félre eső helyén, meggyomrozta *dr. Howellt*. A trónörökös roszul aludt és ereje rohamosan hanyatlik.

San-Remo (febr. 24.) Az itt időző orvosok ma délben a consultatio után általános dulakodást és szitkozódást rendeztek. *Dr. Schrader*-nek leszakították a fél füleit, *dr. Howellnek* letépték az orra czimpáját, *dr. Krausének* kiverték az egyik zápfogát és *dr. Bramannak* kihuztak a tarkójából egy maroknyi haját. A fül, az orrczimpa, a zápfog és a hajcsomó a berlini állami levéltárban helyeztettek el. A trónörökös környezetete a beteg javulásának minden reményéről lemondott.

Hurbán bucsuztatója.

Hurbán meghalt. Nem, nem meghalt — aluszik.

Született, élt, izgatott és utoljára család miatt vád alá került. Ez a sorsa mostanában a nagy prófétáknak szép magyar hazánkban.

Ephialtesről nem volt szabad beszélni: neve mégis fenmaradt; Hurbánról szabad beszélni: emléke mégis elenyész.

Szent volt e férfiú, mert maga felé hajlott a keze.

Böjti gondolatok.

+ Böjti prédikáció: a lélek korhelyeve.

+ Gondolkozom, nem kellene-e koncertet rendezni a jótékonyági bálok által tönkretutott szegény apák fölsegelésére.

Medve. Muhú, brumbrum! Harapni akarok! Ütni, vágni akarok... brumbum!
Slajfer. Csak türelem, maczkó, amig elkészülök. Aztán jöhetsz!

Irodalom és Zene.

„A férczelés elmélete.“ Aesthetikai kis káté szabónők számára. Irta *B. B. Lenke*.

„Czérnát, czérnát ide!“ Drámai monolog. Szavalja ugyanaz.

„Sűrű áldás hullik fejetekre.“ Dics-hymnus. Szerezték és a városatyáknak ajálják az erzsébettéri verebek.

„Egy lopott malacz keservei.“ Irta *Tyutyú Zsiga*, havasi vajda s ingósító.

„Nem hiszek én te néked.“... Magyar népdal. Énekli *Tisza Kálmánnak Királyi Pál*.

„Egy kis szocialis olajosepp hatása a kormányképességre.“ Politikai utmutatás. Irta *Nyakigláb Albert* gróf, parlamenti hasbeszélő.

„Ez a kis lány süti a pogácsát.“ Étvágy-ingerlő bus szóló, énekli *Sanyaró Vendel*.

„Egyszer láttam, már is megszerettem!“ Kirakati sonka előtt meggyőződéssel énekli *Sanyaró Vendel*.

Crescendo.

*Im, tárgyalunk. Kibujt a medve
Odvából — s diplomatizál.
Azt mondja : nincs most marni kedve,
De vesszen ami illegál !*

*Ezt lágyan, csak susogva vallja,
Hisz nagy a hó még, zord a tél —
Vén Európa alig hallja,
Reákiált hát : mit beszél ?*

*Békét ! — rikolt az hangosabban ;
Békét ? — üvölti már emez —
S a nagy hang ebben és amabban
Ideges haragot nemez.*

*S a „bélke“ szót egymás fejéhez
Orditva vágják ; zúg a lég —
E kellemetes pourparlerhez
Csak egy kis napfény kéne még.*

*Meglesz az is, épen tavaszra
A két enyelgő bereked —
S rábizzák a jobb hangú vasra
A két bolond nagy szerepét.*

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *O fenségestül o nevetésesig
van sak sopán ed lépés. Oz Űtves
oreság najd ember. Nem fogadott
el ed kihívást : lett belüle még
nadjobb. Ed kis ember vissza ota-
sított ed provokációt — lett be-
lüle ed semmi.*

☆ *O keresztényogyorok
is torthotják oz idén o zsidó for-
songt : o purimt. Mert elposztolt
oogyor Hámán — o Hurbán.*

☆ *Mikar o herczeg Bismarck oreság azt mand,
hojd ü nem okorjo támodni, de kategóricze kimonja
oztot is, hojd o háberóra készen áll — jotja rá nekem
erre eszibe o Simele Tolpenthal, mikor mandta, hojd
keresi feleség péndz nélkül ; de ozért totda mindenki, hojd
ü keresi péndz feleség nélkül.*

☆ *Oztot alvasok, hojd meg okorja nálonk is olo-
kúlni edj társóság »de l'arbitrage et de la paix.« Hojd
ho oz arbitrázsrül von szú, mért nem tesznek meg okkor
elnüknek o Kohn Mór oreságt ?*

☆ *Oddig voltak o djüri árvák igozi árvák, omeddig
nekik volta árvo otyo. Miótátul azonba ezeket oz otyuso-
kot elcsaptak, megszönték lenni árvák, mert rájok viseli
gandat o jú isten, oki sohasem nem sikkaszt.*

☆ *Oz o Balken félsziget ed igozi gerendo oz urusz-
nok o szemibe.*

Muszka javaslatok.

N^o I.

Oroszország nem akarja a polgárokat szabadsá-
guktól megfosztani, sem önállóságukat veszélyeztetni, de
politikai egész irányánál fogva okvetetlenül szüksége
van a bolgár területre.

Tartsa meg tehát a bolgár nép szabadságát, önálló-
ságát és Ferdinándját, csak engedje át méltányos kárta-
lanítás mellett az ország területét.

Ezeknél fogva az orosz kabinet a következőket
javasolja :

1. Oroszország átenged a bolgár nemzet számára
egy a jelenlegi Bolgárországnál négyszerte nagyobb terü-
letet Szibériában.

2. A bolgár nép Ferdinánddal áttelepítettik az új
Bulgáriába.

3. A régi Bulgária benépesítettik kozákokkal
Gurko tábornok helytartósága alatt.

N° II.

Amennyiben a N^o I. alatti javaslat nem fogad-
tatnék azon lelkesültséggel, melyet önzetlenségénel
fogva megérdemel : az orosz kormány hajlandó lemondani
Bolgárországról egy csekély föltétel alatt.

Adják érte cserébe Konstantinápolyt.

A kivitel módja egyszerű.

Az összes nagyhatalmak collectiv jegyzéket intéz-
nek a zultánhoz, fölkérve őt, hogy tekintettel a fenyege-
tett európai békére, mondjon le Konstantinápoly birto-
káról, melynek levegője egy ugy is »beteg emberre«
fölötte ártalmas és költözködjék át a sokkal egészségeseb
tulsó partra, hol egyéniségének megfelelőbb ázsiai álla-
potokat találhat.

Meglehet, hogy a zultán e legsajátabb önérdeké-
ben hozzá intézett és az iránta való legjobb akarattól
sugalt indítványtól idegenkedve, bizonyos erőszakos rend-
szabályok alkalmazása nélkül nem fog a felszólításnak
eleget tenni. Ez esetben Oroszország, mint Európa man-
datáriusa, kész a kihurczolkodás megejtését magára vál-
lalni s a zultán átköltöztetésével járó összes költségeket
fedezni.

N° III.

Föltehető ugyan, hogy a N° II. alatti propositiót
a nagyhatalmak magukévá teszik ; mindamelllett a netáni
visszautasítás esetére Oroszország — békeszeretetének
bebizonyítására — még egy indítványt formuláz.

Lemond úgy Konstantinápolyról, mint Bolgáror-
szágról.

Nem kell neki egyik sem.

Engedtessek át mindkettő egy harmadiknak, ki
tökéletesen érdektelen.

Ez Montenegro.

Nikita uralkodjék Konstantinápolyban s vezesse
onnan Bulgária ügyeit.

Ha Európa még ezt sem fogadja el, nem marad
hátra más a háborús megoldásnál.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Hallottam, hogy némely ételek kiülnek az arcra. A hústól megpirosodik, a téstástól megkövéredik az ember. Hát bizony van abban valami. Nem hiába, hogy annyi pattogatott kukoriczát ettem — de ki is van pattogatva az arczom.

— Hanslick hírneves zenekritikus ur azt mondja, hogy a hangok rendkívüli hatással vannak az emberre; magam is tapasztaltam ez állítás igazságát a multkor, hogy a szomszédom disznót ölt.

— »Succi«-egyletünk nagy-gyűlése konstata, hogy ez évben a műkoplalók teljesen kifogytak, míg a hivatottak örvendetesen szarapodtak.

— Minap következő házassági ajánlatot tettem a »Budapesti Ujságba«: Egy kellemes külsejű főbb hivatalnok ismeretséget szándékszik kötni egy szakácsnéval.

— »Hallja maga Sanyaró, vehetne talán már új kalapot!« mondja ma reggel a főnököm. — »Ó kérem« felelem

ravaszul, — »ennek még két esztendeig kell szolgálni, aztán pedig claque lesz belőle.«

Apró hírek.

† **Személyi hírek.** Czibere Márton lóvasuti zászlótartó szivarvég-gyűjtés céljából ma megjelent a képzőművészeti csarnokban. — *Futtaki* ismert hírlapíró ma hosszasan társalgott Hohenlohe herceg első kocsisának a második feleségével. — *Csozszog Almos* éjjeli közbátorsági főközeg és lakatrángatósz, inspekciójára alkalmával jól aludt és köhögése is szűnő-félben van. — *Ruczaháti Tarjagoss Illés* a Ruczaháton tartott népes gyűlésen kikiáltotta Lengyelország függetlenségét. — *Zichy Jenő* gróf megküldte élethű arcképét az áporikai »Lábszije« egyletnek. — *Nebich Izor* fővárosi ruhanemű mozgó kereskedő és kapu alatti kiáltnok, ma megjelent Bukovay Absentiusnál. — *Sip Pista* upesti szabadoncz és fővárosi rendőrkerülő négy heti szabadságidejét a Fortunában fogja tölteni. — *Dr. Bunda József* ismert szatirikus, kritikus, botanikus, numismatikus és dramatikus ma oda nyilatkozott, hogy az »*Edith*« szerzőnője »*Tévesztett utakon*« jár.

† **E hét legnagyobb** nevezetessége, hogy egy magyar polgárnak sem halt meg 500 milliós nagybácsija valahol Dacotában vagy a Kongó partján.

× **A Bürgözd-Bagosvidéki** 796 sz. omnibus-vonat másfél hónapi késéssel érkezett meg rendeltetési helyére. A lapos-bagosiak a mult hónapi hírlapokból szomorodott szívvvel vettek tudomást *Cs. S.* bátyánk elhunytáról Kerekiben.

× **Hollán** nyugalomba helyezésén sokan megütözköznek. Pedig ez nagyon egyszerű: A honvédség egész

uj irányt kap, tehát új vezetőkre van szükség. A bakancs-szija 5 cm-rel meghosszabbították. Az új adjustingsreglementhez pedig nem értenek a magyar generálisok. A komisz kenyér az eddigi kerek alak helyett hosszukásra süttetik. A verpflegsvorschriftok kidolgozására új generálisok kelleneek.

+ **Ferdi.** A nagy hatalmak conferálnak. — Oh Ferdi, téged degradálnak. — S lesz ismét I-ső Ferdinánd, — mi egykor volt: kis lajdinánd.

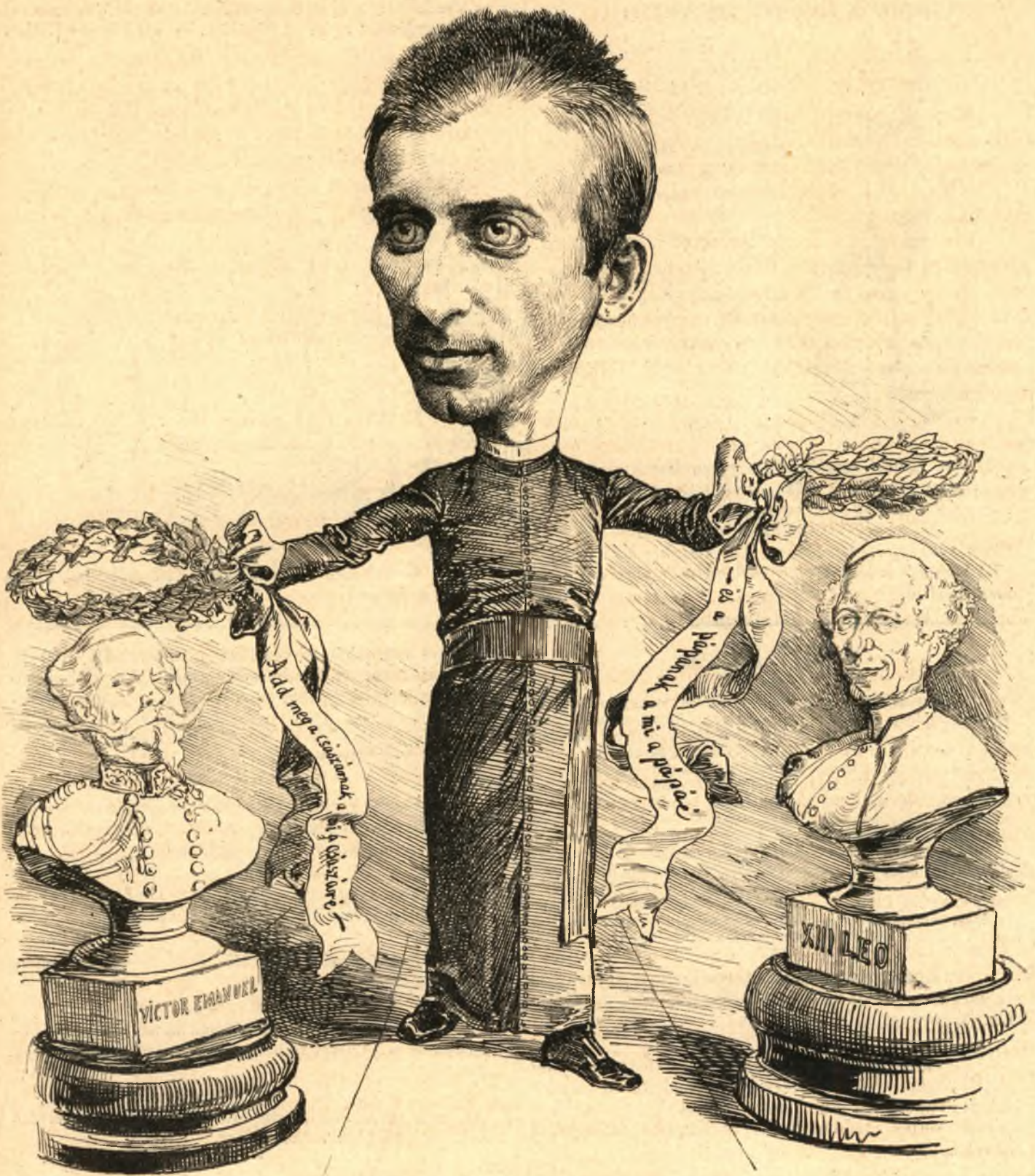
∨ **Van még egy „generális“.** Csakhogy ezt az országgyűlési kamarilla küldené penzióba.

± **Azért** tetszik ez a tél olyan hosszúnak, mert minden napja egy hó nap.

⊥ **Krausz Lajost** nem bántja, ha meg is bukik D.-Szerdahelyen. O azért mindig a választottak sorába fog tartozni.

∇ **A három jelölt** kettejére nézve a választó kerület minden esetre *Csütörtökhegy* lesz.

↔ **Pótkavé, pótvaj, pótkecs, pótválasztás** — mind-egyik hamisság.

Dereskei Hock János.

Szüzek arczképcsarnoka.

VI.

Dereskei Hock János.

Katholikus pap; de ha a Pannónia-kávéházban a színész-tözszen látnánk virágvasárnapon, szerelmesnek tartanók. Hátha így is az?

Multjáról keveset lehetne írni, a jövőjéről azonban vastag kötetet.

Elvégezte a szemináriumot és kiment Gógánfára (egy mind a három istentől elhagyott somogy megyei falucskába) káplánkodni. Két évvel ezelőtt még ott volt, a gógánfai kacziás parasztmenyecskék gyónták a fülébe azokat a nagy bűnöket, amelyek lelküket nyomták vala.

»Tisztelendő atyám — mondá neki egy poszoga menyecske egyszer — nagyon megkönynyebbült a lelkem evvel a gyónással, de nem gyónok én többet magának.«

»És ugyan mért nem, te gyarló fehér-cseléd?«

»Mert a mikor olyan közel hajlok tisztelendőséged füléhez, már megest bűnös gondolatok ébrednek föl gyarlandó lelkemben.«

*

Hock János elhagyta Gógánfát és bement Kaposvárra hittanárnak.

Kaposváron hamar megnyerte szellemével, ékesen ömlő szónoklataival a sziveket; a fiatal, 28 éves pap csakhamar szerepet kezdett játszani e kicsiny, de zajos városnak polgársága közt.

*

Somogy megyével mindig van dolga az egész országnak, vagy Somogy megyének van baja az egész országgal.

Ha Somogyban egy paraszt ember elveszti a pörét, az kisebb dolgot nem művel, mint hogy az országgyűlésen interpelláltat valamelyik Szalay által; ha pedig ott valamely urnak a felesége jó szemmel néz a garnizon egy nyalka tisztjére, abból menten az következik, hogy nem kell többé a közös hadsereg.

*

Jól tudta mindezeket a generális és mert végtére nyugtot akart Somogytól, kapta magát, megbuktatta fölfelé az öreg Jankovics kegyelmes gróf bácsit és elköltötte a vaskezü, délceleg

Tallián Bélát főispánnak: a gólyát békakirálynak.

Tallián Béla ugyan rendbe is szedte ezt az izgága vármegyét. Azon kezdte mindjárt, hogy maga kezdett dolgozni. Egy dolgozó főispán? — ugyan ki látott már ilyet?! (Hacsak valahol a felső tót megyékben nem.)

Tallián ki is vitt minden modern eszmét Somogyban, csak egyben szavazták őt le a virilisek.

Hivatalos órát akart behozni a megyei hivatalokba!

De már olyan nincs! mondták a virilisek. Mert hogyan esnék meg akkor a... hajtóvadászat?

*

A Tallián éles szeme fődözte föl Hock Jánost is, és egyenesen a szili kerületet nézte ki számára.

A szili kerületet pedig Gruber János tekintette örökös dominiumának. Azt beszélték róla, hogy abból őt ki nem szorítja senki, mert nagyon szeretik ottan őt az asszonyok.

Az ám, pedig éppen egy asszony okozta a halálát.

Az a bizonyos szerencsétlen Márkus Agnes nevű ártatlan duhaj leányzó volt az, akit két görhes zsidó egy talyigára rakott fel, aztán egy ládába dugott be, és miután még valami olyast is cselekedett volna vele, aminek hallatára még az öreg Csatár is elpirulna az országházban..... hát a vérét is akarták venni a szegénynek.

Csak hogy Tallián komolyan fogta fel a dolgot, előhozatta azt a Márkus Ágnes nevű hajadont, akiről kitünt, hogy roskadásig van megrakva női bájakkal, akár óriási dámának mutogathatnák a kaposi vásáron, és szende szemérme oly szeplőtelen, hogy garde de dames nélkül megfordult már nem egy kaszárnnyában szóval: sehogy sem volt valószínű, hogy ilyen ártatlan hajadonnak a vérére volna szüksége a zsidóságnak. A mese vége az lett, hogy Gruber Jancsi megbukott a szili kerületben és most már maga sem tudja: hallotta-e, álmodta-e azt a fura mesét?

*

De volt Hock Jánosnak még egy másik ellenjelöltje is: Gaál Dénesnek hívták a szeren-

cséltlent. Eleinte jó szívvvel fogadták a kerület koreszmárosai. Hadd legyen minél nagyobb a concurrentia!

Egyszer azonban elhalt az éljen kiáltás a torkokban és Gaál Dénest olyan síri csönddel fogadta a kerület, mintha kolerát publicált volna.

A Hock János ravasz kortesei azt hiesztelték el nagy titokban, hogy jó ember az a Gaál Dénes, de egy nagy bibe van a dologban. Tudva vagyon ugyanis, hogy az alma nem messze esik a fájától; már pedig a Gaál Dénes tulajdon édes apja találta fel a — *stemplit*.

*

Még egy nagy fegyvere volt a somogyi ellenzéknek Hock János ellen.

Az ellenpárt ugyanis indzsellérrel járt, aki minden szavazatért azon módon kimérte mindenkinek a 3 hold földjét ott, ahol kiválasztotta.

Erről a communismusról szól az a fránya somogyi levélhistoria is, megemlítvén többek közt, hogy herczeg Esterháznak is kimérték a maga fertály sessióját (mert hát ember ő is, és nem tehet róla, hogy herczeg) — de a papnak nem jutott semmi. (Az ugyanis csak a lelkiekkel él.)

*

Ezeknek daczára is dicsőségesen el tudott hódítani egy somogyi kerületet Hock János.

Mikor a mult héten a *liberalismusról* azt mondá szűz beszédében, hogy az a cultura tenyésztésére ép oly nélkülözhetlentül szükséges, mint a nap a növényi életre nézve — akkor eljátszott örökre egy kegyuri plébániát, hogy egy püsköki széket biztosítson magának.

A Hock János magas niveaun álló parlamenti beszéde az egész clerus ifjabb szabadelvű nemzedékének keblében élénk echóra talált és az alsó papság nem egy jeles tagja mondja most, hogy:

in Hock signo vinces!

Egyelőre jónak látja megadni a pápának ami a pápáé, s a császárnak ami a császáré.

Czigányul!

A m. t. Akadémia megmozdult; pártfogása mellett a czigány nyelv művelése örvendetes lendületet nyert. Minden városban alakultak körök, úgynevezett bandák,

melyek egymással czigányul leveleznek. Ime egy ilyen levél:

*Csóre more vaskandore
Aru kankoru!*

*Irgundum gule, csorore mardikhecz, Sophengyule
gagyule. Avandule tuté, csikhercz dádé. Szinyel csávó,
csaj upre dzsukher. Náné lovo, náné máró, náné masz.
Dikhecz dzsalemaz. Biboldo bibas.*

*Kampecz Kukas
basavelo.*

Aki meg tudja fejteni, annak szabad bármelyik bandába belépni.

„Edith zsebkendői.“

— Drámai nátha három tüsszenetben. —

Személyek:

PRÓBUSZ, férj, a zsebkendő megtalálója.
EDITH, neje, a zsebkendő tulajdonosa
CZÉGÉNYI, szerető, a zsebkendő hírlalója.
ELLA, } zsebkendőtulajdonelvállalók
CLARISSE, }

I. Felvonás.

CZÉGÉNYI GRÓF. Ime egy zsebkendő! Ebből darabot lehet csinálni. Shakespeare már felhasználta ugyan, de ő csak egy zsebkendővel dolgozott; próbáljuk meg kettővel. Ez az Edith zsebkendője, melyet ő nekem adott, hogy szűm szerelmi náthájában használjam. Ha a férj nálam meglátná, az drámai bonyodalom volna!

PRÓBUSZ (*belép s meglátja a zsebkendőt.*) Zsebkendő! Ez gyanús! Rajta **E** betű! E **F** Edith! Lássam a zsebbevalót! Mutassa csak!

CZÉGÉNYI. Soha...

PRÓBUSZ. Akkor crószakkal veszem el! (*Elvész. Megdöbbenve.*) Hah!... ez a kendő!... Ebbe épen bele illik a feleségem orra!... Én értek a zsebkendő-nyelvhez. (*Füléhez tartja.*) Hah!... mit érzek itt? (*A fejéhez kap.*) Hát még itt! Ezért fáj hát annyit a fejem!

II. Felvonás.

PRÓBUSZ (*belép, kezében a zsebkendővel.*) Edith!

EDITH (*náthás-alétlan.*) Paralesolj! (*Büntudatos bogyadtással szemét lesütve.*) Férjeb!

PRÓBUSZ (*átható tekintettel és hangon.*) Ismered ezt a kendőt?

EDITH (*rémülten.*) Desdebóda!... Isbereg!... Jaj deke!...

PRÓBUSZ (*borzalmasan.*) Hadd látom pászol-e az orrodra?

EDITH (*megsemmisülve.*) Kérlek, kibéld beg az orrot! PRÓBUSZ (*sötéten.*) Akkor méltóztassál a fehéreneműs szekrényed kulcsát előadni.

EDITH (*remegve.*) Bért?

PRÓBUSZ (*vérfagyasztóan.*) E kaszli kulcsa a titok kulcsa.

EDITH (*elhalón.*) Deb -- deb -- deb adob!

CLARISSE (*befut az ajtón.*) Csúnya Próbusz, ne bántsd a kedves testvéremet. (*Sírva fakad és kihúzza egy zsebkendőjét.*)

PRÓBUSZ (*meglátja és rá rohan.*) Még egy zsebkendő! . . . Egész olyan mint a másik! — Ez annyi mint két zsebkendő! Clarisse, tied ez a második zsebkendő?

CLARISSE. Az enyém!

CZÉGÉNYI. Nem hiszem el, mert különben a darabnak vége volna. . . . (*Edith arcára tekintve.*) A tied, ne tagadd!

EDITH. Ta—ta—ga—ga—do—dob! (*Elájul.*)

III. Felvonás.

PRÓBUSZ (*a két zsebkendővel kezében.*) Már végig jártam a város minden üzletét: Krenntől a Profétáig — Adám és Éberlingtől Mössmerig, és kérdést tettem, hol készítették e zsebkendőket? Így aztán kisűthettem volna a tulajdonost is.

ELLA (*jön.*)

PRÓBUSZ (*elibe tartja a két zsebkendőt.*) Nem tetszik tudni. . .

ELLA. Hogy kié ez a két zsebkendő?

PRÓBUSZ. Úgy van.

ELLA. Mért kérdi?

PRÓBUSZ. Csak úgy. Kíváncsiságból. **E** betűi lévén rajta, azt hiszem, hogy Edithé, s ez esetben Czégényi grófot, aki az ő tolaakodó orrát az én nőm zsebkendőjébe merte fujni, megölni bátorkodom!

ELLA (*hirtelen félremonologizál.*) De én Czégényit szeretem s így nem engedhetem meg, hogy halálok halálával meghaljon, hanem megmentem és a zsebkendőt magamra vállalom! (*Fenn.*) E zsebkendő az enyém! Az **E** betűi lehet **Ella** is, **Edith** is.

EDITH (*ki a háttérben settenkedik.*) Neb igaz! (*Előrohan.*) A zsebkendő az egyéb!

ELLA. Hazudsz!

EDITH (*végző önkirületes, túlvilági elragadtatással és halálos elszántsággal.*) Kérlek: »hazudik« ikes ige. Különbel itt a kaszli kulcsa!

PRÓBUSZ (*örült kétségbeeséssel kinyitja a kaszlit és kivessze belőle két tuczat zsebkendőt. Megrémülten.*) Úgy van! . . . úgy! . . . A zsebkendőid mind ilyenek! (*Elhatározással.*) De ha már a zsebkendőddel élt, éljen veled is! Övé volt a zsebkendő, légy övé magad is!

EDITH. Sőt inkább! . . . (*Két tuczat zsebkendőt összeköt hurokra és felakasztja magát rajtuk.*) »Rhea grófnő«! Te hisz, éd követlek! . . . Beghaltab!

*

Epilóg.

Czégényi. Legjobb barátomat megcsaltam. Roszul tettem? Egy gróf nem tesz rosszul soha semmit! Bánjam tettemet? Egy Czégényi nem szokta megbánni tettét! . . . Van egy nemes gondolatom: revanche-ot Próbinak . . . megházasodom! . . . nekem is lesz feleségem. (*Elveszi Ellát, a bájos kis mosónőt, aki az Edith szennyesét alicarta tisztázni.*)

*

„EDITH.”

I-ső felvonás.

Minden szerényen kezdendő —
Elég még most egy zsebkendő.

Ing a bonyodalom árja —
Zsebkendőnek akad párja.

Fertály tuczat a mouchoir —
Kifejlés — vége — bon soir!

*

Morál:

Asszony kézből jeles e mű —
Hisz e kendő fehérenemű.
»Doch, liebe Frau v. Kemeter,
Näh' Sie lieber Hemeter!«

*

Népszínház.

Bájosan dalol a
Nemzet csalogánya.
Fenn a várban bírsul
A király leánya.

Szomoruan mulnak
Ott neki a perczek —
De roskor is halt meg
A Bádeni herczey!

Hollán.

Mint hőst megbámultuk
És épültünk tollán.
Mint katona s író
Helyét állta Hollán.

Tetterős, ép, izmos
A jó generális,
S babéron nyugodni
Kívánczik már is?

Hát alomnak biz az
Tisztességes alom.
De önkéntes talán
Mégsem a nyugalom.

Mert hisz így bucsuzott:
„Honvédek! Magyarok!
Az isten áldjon meg,
Pihenni akarok!”

Azután meg így szólt:
„Győzelmes csatában
Vezetni titeket
Volt egyetlen vágyam!

Hej, bár csak lehetne
Magunkért kitenni!

Ez az egy gondolat
Nem hagy majd
pihenni!”

A jótékony rokon.

Atyafiság. Gyöttönk grotelálni o nadságos kozénonknak o szöletési nopjára.

Imre inas. Nem lehet hozzá bemenni. De hogy még se távozzanak üres kézzel: itt küldi maguknak a bőkezű Hirsch bárónak a párisi otrezcit.

Atyafiság. Oj, oj, oj!

CYCLOPEDIA.

Vezérczik = kard. — Bútoros szoba = a melyben temetés után vacsorálnak. — Gasense = vén hunczut.

SZERKESZTŐI ÜZENÉTEK.

Ursulus. Csak az elsőt élveztük. A második érthetetlen. — „Paczita.” Melyik az a könyv a hol megjelentek? Egyébkint a beüldött vers néhány strófája vig. — **Lngy.** Nehánya ügyes. — **Piper.** Higyje meg: sokkal nagyobb veszteségeink vannak a hirtelen megváltozott időjárás mián. De azért szabad ám Berczinek vissza is peslántani. — **K.** Hol olvasta ön azt a hirt, hogy a bpesti ludárusok a pénzügyminiszter tiszteletére nagy libáczit rendeztek, amért akkora latitude-öt engedett nekik a béleg-törvényben? — **Ign.** Az új hold nem kedvezett. — **Anonymus.** Az adomát a jövő évi naptárba tesszük bele. — „Keresk. földrajz.” Igenis, a fagy is elperzselheti a vetéseket. Ez helyesen van mondva. — **Kds.** A rajz jó, de a hozzá tartozó legenda gyenge. Azok a diákok is csupa burschok, akiket itthon nem ismerünk, s ha ismerünk, szintén nem szeretnénk. — **K. K.** Sok jó került benne. — **Nemo II.** (Sz. Fhrv.) Küldje bátran. — **X. előf.** Csak mentől sürűbben. — „Zombor és Vid.” Sajnálattunkra a szives ajánlatot elfogadani nincs módjában a szerkesztőségnek. — **Eprjs.** A »Nmtz« febr. 8. számának abban a hírében, hogy a deési képviselőtestület a sz. ujv. g. kath. püspökség elhelyezésére a Szamos melletti barompiacot ajánlotta föl, semmi szándékosság. — **Rhdn.** Szerény kívánságának elég lesz téve. Ezt már elmés levele miatt is megérdemli, ha ugyan jutalomnak tekinti. — **P. F. A.** A művecske temperamentumos, de nem talál a kebdulus honleánynak sem eszejárásához, sem szive dobbanásához. Elmésségétől telnek tán egyéb. Kérjük. A másikkban eljárunk. — **P. I.** Nemcsak maga a »macska«, de a gazdája is be van zárva. »Verreckt ist die blaue Katze — requiescat in pace!« éneklí róla egyik megrémült dalnoka. — **G. B.** Hát mégis egy kis duzzogás volt? A küldeményben, mint rendesen, sok a jó. — **K. A.** Az ügy kényes. Mindenek előtt azonban annyit: hogy szomorú elégtétel az a lefoglalás. De végre is tisztába kell jönnünk a honi vidéki színészet ügyével. A Dicsőffy Lórándokat s a vele koplaló népszínzőket (mert nem mindegyik fiatal ám!) nem szabad rakásra nevelni. Lelkesedéssel építenek színházakat s aztán ott hagyják. Ok meg kiosztják egymás között nagy Magyarországot a »keblezet« mappája szerint s buknak sorra. Hanem hát ebben a rovatban ki nem lehet meríteni a kérdést. Csak arra kérjük S. N. A. urat, vegye tekintetbe az ő lelkes csizmazia őst, aki megfordulna ott az avasi temetőn, ha tudná: unokája milyen kegyetlen dikicsvágásokat mér az nemzeti pallérozódás vándor hirdetőire. S. N. A. ur ne öntse az apai ősök sűrű szurokját az üldözöttnek nyakába s inkább a jóakaratt dratvájával kötözze össze ismét a szegény diatristák széthulló kévéjét, akiken a sors mustája ugyis nagyokat üt. Használjon az intés, nehogy a gúny lábszija vérezze meg a kegyetlent. Béke és csiriz! — **Kds.** A java már megjelent. — **T. M.** Ez már kegyetlenség! Ütni a bábót, porolni rajta a ruhát: helyes. De a szerző személye sértetlen maradjon. Enyhébb részeit: a fulánkokat, kiszedegettük. — **L. A.** A pihenés hasznára vált. — **R. J. K.** A kiadóhivatal az ön kívánsága szerint cselekedett. — „Pagat ultimo.” Nem volt az támadás, hanem inkább védekezés. Most is csöppent egy-kettő. — **V. J.** Csak változatok. Mint ilyenek azonban sikerültek. — **Nemo.** Csak kiszorult. A legjobb válasz különben az, hogy ami jó, azt mindig szívesen közöljük. — **S. K.** Az ön »e napokban« megtörtént dolgát régóta fújja a zengerájok. — **K. M.** Vékony. — **Rhd.** A dolog megemléstése csak a mi lapunknak vált hasznára. Mégis jól esik, hogy érdemünkül tudja be. — **Anonymus.** Érezzük az élczet, de nem bírt kilyukadni. Tán fordítunk rajta. Félő, hogy a jövő héten is alkalmi lesz még. — **Ö. G.** Nehányát. — **K. K.** Kívánsága szerint lesz. A halomban sok a jó szem. — **P. D.** Az ügy fújabbán kedvezőre fordult. Egy hét mulva határozott válasz megy. D. bácsi szívesen váratatódik. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.